

tagne ønsker man ved kongelig Anordning at kunne træffe Bestemmelse om, at f. Eks. Inspektører ved Lloyds eller andre lignende Institutioner kunne overtage Besigtigelserne ude omkring i de fremmede, i Regelen oversøiske Havne, som det drejer sig om.

Jeg skal hermed anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie og hurtigst mulige Behandling. Af Hensyn til Forhandlinger navnlig med Norge er Lovforslaget blevet stærkt forsinket, og det er meget om at gøre for ikke at risikere Vanskeligheder ude omkring at faa det hurtigt fremmet for at kunne fortsætte Forhandlingerne med Fællesrepræsentationen.

Kierkegaard: Uagtet Lovforslaget ikke omfatter mange Paragraffer, og uagtet Paragrafferne ikke kunne kaldes ualmindelig store, er det dog et overordentlig vanskeligt Forslag at læse, idet det bestaar af en Mængde smaa Ændringer, som man maa se i Sammenhæng med Loven af 13. Februar 1903 om Tilsyn med Dampfartøjer. Jeg hilser derfor med overordentlig Glæde den Bestemmelse, der staar i § 12, at Ministeren for Handel og Søfart bemyndiges til at indføre de Ændringer, som her ere foreslaaede og rimeligvis ville blive vedtagne, i selve Loven og derefter lade Loven optrykke og bekendtgøre som „Lov om Tilsyn med Dampfartøjer m. m.” Det vil derved blive ulige lettere for de Folk, som skulle have med Loven at gøre, at hitte ud af de Ting, de skulle beskæftige sig med. Jeg vilde ønske, det paa mange andre Omraader kunde gøres paa samme Maade. Det er et stort Besvær, naar man nu mange Gange maa lede gennem mange forskellige Lovforslag for at finde ud af, hvad der er gældende Lov.

Som den højtærede Handelsminister har anført, er Kravet om visse Bestemmelser med Hensyn til Tilsynet med vore Skibe stillet fra andre Nationer som Betingelse for, at Skibene overhovedet kunne faa Lov til at befare fremmede, navnlig engelske, franske og norske Havne. Jeg skal ikke komme ind paa Enkelthederne i dette Lovforslag. Det er blevet behandlet i Landstinget, som har indsat Ændringer, hvoraf jeg hilser nogle med stor Glæde, navnlig dem i § 4 og § 10, f. Eks. Bestemmelsen i § 10 om, at Tallet skal nedsættes til 12 for de Skibe, der sejle paa saadanne Nationers Havne, af hvilke denne Minimumsgrense stilles som Fordring for Opnaelse af Anerkendelse. Det vilde være meningsløst at forandre Tallet, naar Skibene

sejle andre Steder end netop paa disse Havne.

En anden Ændring, som Landstinget har indsat, synes jeg personlig ikke slet saa godt om som om de øvrige. Det er en Ændring, der er indsat i § 7, støttende sig til § 22 i selve Loven. Som det ogsaa er anført af den højtærede Minister, er der, siden Loven om Tilsyn med Dampfartøjer er givet, begyndt en rig Anvendelse af Motorkraft i vore Skibe. En Mængde Smaafartøjer, smaa Skonnerter, Galeaser o. s. v. have indlagt Motorkraft i deres Fartøjer, de kunne ikke være tjente med at ligge stille, fordi Vinden ligger stille, og det vilde være urimeligt at forlange, at disse Fartøjer, der nødvendigvis maa komme ind under Tilsyn med Dampfartøjer, skulle betale det samme Beløb for det Tilsyn, der skal føres med dem, som de større eller mindre Dampfartøjer. Derfor hedder det i § 7, at for disse „Sejlskibe med Damp- eller anden Maskinkraft” skal kun betales „Halvdelen af de under d og e anførte Beløb”. Naar man ser efter i § 22, saa er der under d og e anført Beløbene henholdsvis 36 og 24 Kr., alt efter som Fartøjet er over eller under 100 Tons. Deraf skulde altsaa et saadant Fartøj betale henholdsvis 18 eller 12 Kr. I det af den højtærede Handelsminister oprindeligt forelagte Forslag var der taget lidt mere Hensyn til disse smaa Fartøjer, idet Bestemmelsen dér gik ud paa, at af denne Udgift skulde Skibets Ejer eller Reder kun betale det samme Beløb, som Sejlskibe uden Maskinkraft ifølge Loven af 1909 betale, med et Tillæg af 4 Kr. I § 20 i Loven af 14. Maj 1909 om Tilsyn med Sejlskibe hedder det, at Skibe fra 80 indtil 200 Tons betale 5 Kr., og Skibe under 80 Tons betale 2 Kr. i Afgift. Disse Skibe skulde altsaa efter Forslaget, hvis de have faaet indlagt Motorkraft, kun have betalt henholdsvis 5 Kr. plus 4 Kr., det er 9 Kr., og 2 Kr. plus 4 Kr., det er 6 Kr. Denne Begunstigelse er imidlertid blevet strøgen af Landstinget. Personligt beklager jeg det, idet jeg ved, at de Folk, der ere Førere af disse Skibe, i Regelen ogsaa eje dem og kun have deres Erhverv ved deres rent personlige Arbejde om Bord i Fartøjet. Jeg vilde derfor gerne have dem skaarne og ladet dem slippe med en Afgift paa henholdsvis 9 og 6 Kr., hvor Lovforslaget forlanger 18 og 12 Kr. Ganske vist skal jeg indrømme, at der ikke er nogen stor Forskel, og i Særdeleshed bliver den ikke saa stor, naar Hensyn tages til, at Besigtigelsen kun skal finde Sted hvert andet Aar. Men